

Συνέντευξη του ευρωβουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ -Προοδευτική Συμμαχία **Κώστα Αρβανίτη** στην Εφημερίδα των Συντακτών (2/12/19) και τον Δημήτρη Κουκλουμπέρη:

«Τα μεγάλα ΜΜΕ έχουν την κυβέρνηση σε καθεστώς “προστασίας”»

Αθήνα – 3 Δεκεμβρίου 2019

«Σε λίγο η Ελλάδα του Καραμανλή και του Παπανδρέου θα φαντάζει παράδεισος μπροστά στην Ελλάδα του Κυριάκου Μητσοτάκη» δήλωσε μεταξύ άλλων ο Κώστας Αρβανίτης στην συνέντευξη που παραχώρησε στην «Εφ.Συν.» και τον Δημήτρη Κουκλουμπέρη. Ο ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κατήγγειλε διολίσθηση της χώρας σε έναν ακροδεξιό αυταρχισμό ενώ υποστήριξε ότι τα μεγαλύτερα ΜΜΕ προστατεύουν την κυβέρνηση «κρύβοντας» ειδήσεις. Ακόμη, εξήγησε γιατί το Ευρωκοινοβούλιο δίνει μεγάλες δυνατότητες παρέμβασης και συμμαχιών και μίλησε για το μέλλον του ΣΥΡΙΖΑ.

• Μετράτε λίγους μήνες θητείας ως ευρωβουλευτής. Είστε δηλαδή αυτό που λέμε «πρωτάκι» στις Βρυξέλλες. Οι αρχικές εμπειρίες σας από το Ευρωκοινοβούλιο ποιες είναι και κατά πόσο συμβαδίζουν ή απέχουν από την εντύπωση που είχατε για τον ρόλο αυτό, πριν εκλεγείτε;

Για να είμαι ειλικρινής, απέχουν αρκετά. Φυσικά γνώριζα πάντα τη μεγάλη θεσμική αντίφαση, ότι ενώ είναι το όργανο με τη μεγαλύτερη δημοκρατική νομιμοποίηση στην Ε.Ε., είναι ταυτόχρονα ο θεσμός με τη μικρότερη εξουσία! Ωστόσο, δεν είχα φανταστεί τις μεγάλες δυνατότητες που δίνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, με αυτή την ώσμωση ανθρώπων από τόσες διαφορετικές πολιτικές και εθνικές κουλτούρες.

Η ώσμωση αυτή ανοίγει τον δρόμο σε πολιτικές συνέργειες, από συγκυριακές συναντήσεις πάνω σε επιμέρους θέματα μέχρι το χτίσιμο στιβαρών συμμαχιών με θεμέλια και προοπτική. Στο περιβάλλον του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου όλα αυτά φαίνονται λιγότερο αδύνατα απ' ό,τι στην όποια εσωτερική πολιτική αρένα. Ξέρετε, εγώ δεν πιστεύω γενικά στις «συναινέσεις», πιστεύω στην ανάγκη διακριτών πολιτικών οργανισμών με διακριτές πολιτικές προτάσεις.

Πιστεύω όμως στην ανάγκη όμοροι πολιτικοί χώροι να συνομιλούν, να συμμαχούν, να λειαίνουν διαφορές εν όψει κοινών στόχων. Ε, το Ευρωκοινοβούλιο είναι ένα μοναδικό παγκοσμίως πολιτικό εργαστήριο, όπου καθημερινά συμβαίνει αυτό ακριβώς: διακριτές πολιτικές συγκρούονται σκληρά και όμοροι χώροι συναντώνται σε κοινούς σκοπούς.

• Η Ευρωπαϊκή Ένωση ως θεσμός βρίσκεται σε μια πολύχρονη κρίση που αντανακλάται στις ευρωπαϊκές κοινωνίες, πολλές εκ των οποίων καταφεύγουν σε επιλογές που αποτελούν μείγμα Ακροδεξιάς και νεοφιλελευθερισμού. Ποια εξήγηση δίνετε; Γιατί η Αριστερά και ο προοδευτικός χώρος δεν πείθουν;

Επειδή ένα κομμάτι του προοδευτικού χώρου φοβήθηκε την ιστορική του παράδοση και τη διακριτή του ταυτότητα, παραδόθηκε σε μια διαχειριστική λογική και απορροφήθηκε από την πολιτικά κυρίαρχη Δεξιά. Φτάσαμε κάποια στιγμή εμβληματικές δυνάμεις της Σοσιαλδημοκρατίας να συναγωνίζονται σε «πολιτικό ρεαλισμό» τη Δεξιά!

Φτάσαμε να δούμε στελέχη της να προσπαθούν να μιλήσουν ξανά με ριζοσπαστικό λόγο και να το κάνουν πλέον με ακροδεξιά ρητορική! Όλοι θυμόμαστε την περίπτωση Λοβέρδου και στο έγκλημα της φονικής διαπόμπευσης των οροθετικών γυναικών, αλλά και στην περιβόητη δήλωσή του για τον χαρακτήρα της Χρυσής Αυγής ως «αυθεντικού» -άκουσον άκουσον!- κινήματος.

Όταν λοιπόν κάποιοι επέλεγαν να «λειαίνουν» τις διαχωριστικές γραμμές η Ακροδεξιά, νομιμοποιημένη πολιτικά, βγήκε στο προσκήνιο και κατάφερε με τον μισανθρωπικό ψευτο-ριζοσπαστισμό της να μιλήσει σε μεγάλα ακροατήρια κι έτσι σήμερα η ευρωπαϊκή Δεξιά μιλά τη γλώσσα της και εφαρμόζει την ατζέντα της! Ευθύνες όμως δεν έχει μόνο η Σοσιαλδημοκρατία, έχει και η Αριστερά: υποτίμησε ξεκάθαρα τη διαβρωτική δύναμη που μπορεί να έχει ένας πολιτικός λόγος στηριγμένος στα λεγόμενα identity politics, και απέναντι στη λαίλαπα του ακροδεξιού λαϊκισμού πρόταξε μόνο τον οικονομισμό της. Και έχασε.

• Την ίδια ώρα, η χώρα μας έχει από τον Ιούλιο μια αυτοδύναμη κυβέρνηση της Ν.Δ., η οποία αυτοπαρουσιάζεται ως κεντρώα και μεταρρυθμιστική. Ωστόσο, αρκετές από τις αποφάσεις της επικρίνονται ως σκληρά δεξιές και υπερσυντηρητικές, π.χ. στο προσφυγικό. Τι πιστεύετε;

Πιστεύω ότι όσο κι αν βάλει κανείς νερό στο κρασί του, όσο κι αν προσπαθήσει να βρει σημεία συναίνεσης με πολιτικές αυτής της κυβέρνησης, όση καλή διάθεση κι αν έχει θα απελπιστεί! Είναι αδύνατον να βρει κάποιος μία -έστω- πτυχή της κυβερνητικής πολιτικής όπου η κυβέρνηση Μητσοτάκη δεν έχει εμφανικά αυτοαναιρεθεί! Πού είναι κεντρώα η κυβέρνηση;

Στο μεταναστευτικό/προσφυγικό με τον νόμο που «μυρίζει» Σαλβίνι και Ορμπαν και τα κλειστά κέντρα κράτησης σε ξερονήσια; Στην Παιδεία που καταργεί το άσυλο και κυνηγά φοιτητές μέσα στο Πανεπιστήμιό τους; Στις συλλήψεις πιτσιρικάδων στα σινεμά; Στην καταψήφιση της συνταγματικής απαγόρευσης διακρίσεων με βάση φύλο και σεξουαλικό προσανατολισμό; Στην ιδεοληπτική αποκρατικοποίηση της ΔΕΗ;

Στις φοροελαφρύνσεις για κατέχοντες; Όχι μόνο μεταρρύθμιση δεν βλέπουμε, αλλά βλέπουμε την πιο χυδαία δεξιά πολιτική διολίσθηση σε πρακτικές του παρελθόντος. Μόλις την εβδομάδα που πέρασε είδαμε την ιστορία του 80χρονου εκπαιδευτικού που τοποθετήθηκε διοικητής σε νοσοκομείο σαν εξόφληση προεκλογικού γραμματίου! Είναι εξοργιστικό η κυβέρνηση Μητσοτάκη να γυρνά τη χώρα δεκαετίες με άλματα προς τα πίσω ακόμη και σε σχέση με συντηρητικές κυβερνήσεις που είχαν προσπαθήσει να κάνουν λιγοστά έστω βήματα μπροστά.

Με τον Κυριάκο Μητσοτάκη η Ελλάδα διολισθαίνει σε έναν ακροδεξιός υψής αυταρχισμό, σε επικίνδυνες για την παραγωγική βάση της χώρας ιδεοληψίες στην οικονομία και σε θεσμικό πισωγύρισμα δεκαετιών, στην Ψωροκώσταινα του ρουσφετιού! Σε λίγο η Ελλάδα του Καραμανλή και του Παπανδρέου θα φαντάζει παράδεισος μπροστά στην Ελλάδα του Κυριάκου Μητσοτάκη.

• Ως δημοσιογράφος στο επάγγελμα, πώς αξιολογείτε τη στάση των ΜΜΕ απέναντι στην κυβέρνηση και την αξιωματική αντιπολίτευση; Θεωρείτε ότι παίζουν έντιμο παιχνίδι; Αν όχι, πώς αποδεικνύεται ότι κάνουν προπαγάνδα και πώς αυτό ανατρέπεται;

Μαζί με τον εξάαιρετο πανεπιστημιακό δάσκαλο Γιώργο Πλειό βρεθήκαμε καλεσμένοι στη Ρόδο και μιλήσαμε για το θέμα της ενημέρωσης σε μια εκδήλωση με τίτλο «Fake news, λογοκρισία, μονοπωλιακός έλεγχος». Ξέρετε, το θέμα των fake news συγκινεί, ενδιαφέρει, τρομάζει τον κόσμο. Εμένα όμως, και το λέω εδώ και καιρό, με τρομάζει ακόμη περισσότερο ο έλεγχος των ΜΜΕ από λίγους ισχυρούς και κυρίως με τρομάζουν όχι τόσο οι ψεύτικες, αλλά οι «αόρατες», οι κρυμμένες ειδήσεις, οι ειδήσεις που δεν φτάνουν ποτέ στο κοινό παρά πνίγονται στα συρτάρια αρχισυντακτών.

Οι αόρατες ειδήσεις είναι σήμερα η μεγαλύτερη απόδειξη για το καθεστώς «προστασίας» της κυβέρνησης από τα μεγαλύτερα ΜΜΕ της χώρας. Και ένας τρόπος να ανατραπεί αυτό είναι η καταφυγή στα... μικρότερα ΜΜΕ, σε μέσα που δεν αποτελούν κομμάτια ενός πολυσυλλεκτικού πορτφόλιο, αλλά δίνουν την καθημερινή μάχη της οικονομικής επιβίωσης στην άγρια Δύση ενός σύγχρονου ολιγοπωλίου. Ανατρέπεται όταν στηρίζουμε έμπρακτα την εφημερίδα σας που κατάφερε να κλείσει επτά χρόνια στα περρίπτερα.

Ανατρέπεται όταν ακούμε το «Κόκκινο» και διαβάζουμε τα άλλα μέσα του ΣΥΡΙΖΑ. Ανατρέπεται ακόμη και όταν κάνουμε κλικ σε μικρές ανεξάρτητες προσπάθειες, όπως το Press Project, δεν φοβάμαι να το πω κι αν μην είναι πολιτικά τόσο κοντά στον ΣΥΡΙΖΑ. Δίπλα στα συστημικά μεγαθήρια υπάρχουν αξιόλογες προσπάθειες που δίνουν τη μάχη για έντιμη ενημέρωση του λαού.

• Τέλος, σε ό,τι αφορά τον ΣΥΡΙΖΑ, πώς βλέπετε να προχωρά το εγχείρημα της διεύρυνσης και της ανασυγκρότησης; Είναι εφικτό το «μπόλιασμα» με στελέχη και ψηφοφόρους του ΠΑΣΟΚ και ποια κατεύθυνση προκρίνετε, προς τα αριστερά ή προς το Κέντρο;

Το έχω πει, το ξαναλέω και θα το λέω με κάθε ευκαιρία: Για μας στην Αριστερά, γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ κόμμα της Αριστεράς είναι, η μεγαλύτερη προίκα μας, το μεγαλύτερο όπλο μας, το καλύτερο εργαλείο μας για να καταλάβουμε, να ερμηνεύσουμε και να αλλάξουμε τον κόσμο που συνεχώς αλλάζει γύρω μας, είναι η βιβλιοθήκη μας και οι αγώνες που μας κληροδότησαν οι σύντροφοί μας των περασμένων δεκαετιών. Εγώ προσωπικά ούτε τα εκχωρώ ούτε σκοπεύω να αφήσω να μπουν στη ναφθαλίνη...